

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

Čj.: MSK 2729/2025
Sp. zn.: KSÚ/2851/2025/Buč
330.1 A10
Vyřizuje: Ing. Jana Bučková
Odbor: Odbor krajský stavební úřad
Telefon: 595 622 673
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2025-06-24
Vypraveno: 2025-06-25

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor krajský stavební úřad, oddělení pozemních a vodních staveb, příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 89 odst. 1, ust. § 11 odst. 1, ust. § 89 odst. 1 a ust. § 178 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a za použití ust. § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona

ruší

rozhodnutí Magistrátu města Třince, odboru stavebního řádu a územního plánování, **č. j. MMT/73514/2024/SŘaÚP/La, spis. Zn.: MMT/05492/2023/SŘaÚP/Lan, ze dne 17. 10. 2024**, kterým podle ust. § 80 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023, a ust. § 10 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu (ve znění účinném do 31. 12. 2023), k žádosti společnosti SMOLO Recycling s.r.o., nám. Svobody 527, 739 61 Třinec, **rozhodl o změně využití území „Starý mlýn“** spočívající v trvalé změně využití území na středisko pro nakládání s odpady na pozemcích parc. č. 52/1 (zast. plocha a nádvoří), 52/3 (zast. plocha a nádvoří), 52/4 (zast. plocha a nádvoří), 52/5 (zast. plocha a nádvoří), 52/6 (zast. plocha a nádvoří), 52/7 (zast. plocha a nádvoří), 52/8 (zast. plocha a nádvoří), 316 (zast. plocha a nádvoří), 615/1 (orná půda), 618 (ostatní plocha), 619 (ostatní plocha), 621 (ostatní plocha), 623/1 (orná půda), 623/2 (zahrada), 623/3 (trvalý travní porost), 624/1 (ostatní plocha), 624/2 (orná půda), 625/2 (ostatní plocha), 625/3 (orná půda), 625/4 (orná půda), 625/5 (orná půda), 626 (orná půda), 2092 (orná půda), 2093 (ostatní plocha), 2165/2 (lesní pozemek) a 2238 (ostatní plocha) v k. ú. Ropice, **a věc vrací** Magistrátu města Třince, odboru stavebního řádu a územního plánování, **k novému projednání**.

Účastníci odvolacího řízení podle ust. § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů:

- SMOLO Recycling s.r.o., nám. Svobody 527, 739 61 Třinec

Tel.: 595 622 222 IČ: 70890692
Fax: 595 622 126 DIČ: CZ70890692
ID DS: 8x6bxsd Č. účtu: 1650676349/0800

www.msk.cz

- ČEZ Distribuce, a.s., Teplická 874, 405 02 Děčín
- Ridera Bohemia a.s., 28. října 2092, 709 00 Ostrava
- SMOLO a.s., nám. Svobody 527, 739 61 Třinec

Odůvodnění

Na úvod považuje Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor krajský stavební úřad, oddělení pozemních a vodních staveb, jako příslušný odvolací orgán (dále jen „odvolací orgán“), za potřebné uvést, že dne 1. 1. 2024 nabyl účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého se za použití ust. § 330 odst. 1 a odst. 3 ve spojení s ust. § 334a daného zákona, po skončení přechodného období, tj. počínaje dnem 1. 7. 2024, řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů a dokončí je stavební úřad, který se stal od 1. 7. 2024 příslušným k vedení řízení nebo provedení postupu v dané věci podle tohoto zákona. Odvolací orgán proto v tomto řízení postupoval podle dosavadních právních předpisů, tzn. podle výše uvedeného zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „stavební zákon“).

Z postoupeného spisu v dané věci odvolací orgán zjistil následující:

Dne **13. 4. 2023** Magistrát města Třince, odbor stavebního řádu a územního plánování (dále jen „stavební úřad“), obdržel od společnosti SMOLO Recycling s. r. o., nám. Svobody 527, 739 61 Třinec, kterou zastupuje společnost AZ ENVI s.r.o., Msgr. Tomáška 446, 742 85 Vřesina (dále jen „žadatel“), žádost o vydání rozhodnutí o změně využití území „Starý mlýn“ spočívající v trvalé změně využití území na středisko pro nakládání s odpady na pozemcích parc. č. 52/1 (zast. plocha a nádvoří), 52/3 (zast. plocha a nádvoří), 52/4 (zast. plocha a nádvoří), 52/5 (zast. plocha a nádvoří), 52/6 (zast. plocha a nádvoří), 52/7 (zast. plocha a nádvoří), 52/8 (zast. plocha a nádvoří), 316 (zast. plocha a nádvoří), 615/1 (orná půda), 618 (ostatní plocha), 619 (ostatní plocha), 621 (ostatní plocha), 623/1 (orná půda), 623/2 (zahrada), 623/3 (trvalý travní porost), 624/1 (ostatní plocha), 624/2 (orná půda), 625/2 (ostatní plocha), 625/3 (orná půda), 625/4 (orná půda), 625/5 (orná půda), 626 (orná půda), 2092 (orná půda), 2093 (ostatní plocha), 2165/2 (lesní pozemek) a 2238 (ostatní plocha) v k. ú. Ropice.

K žádosti žadatel doložil dokumentaci pro vydání rozhodnutí o změně využití území ověřenou Ing. Michalem Moldrzykem, autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby (03/2023, 05/2023 doplněnou dále 09/2023). Dále byla doložena závazná stanoviska dotčených orgánů, vyjádření správců nebo vlastníků sítí technické infrastruktury a další doklady, které byly vyznačeny v části B žádosti. Předmětem žádosti je trvalá změna využití území na středisko s nakládáním s odpady - provozování zařízení ke sběru, úpravě a využívání odpadů/recyklace.

Vzhledem k tomu, že předložená žádost neposkytovala dostatečné podklady pro posouzení žádosti, stavební úřad opatřením ze dne 4. 5. 2023 vyzval žadatele k doplnění žádosti a současně řízení zahájené k podané žádosti usnesením přerušil. Dne 20. 7. 2023 stavební úřad obdržel žádost o prodloužení stanovené lhůty pro doplnění žádosti, které vyhověl usnesením ze dne 3. 6. 2023. Dne 23. 10. 2023 žadatel předložil stavebnímu úřadu doplnění žádosti. Vzhledem k tomu, že stavební úřad po posouzení doplněné žádosti opět shledal, že žádost nemá veškeré předepsané náležitosti, opatřením ze dne 27. 11. 2023 vyzval žadatele, aby žádost ve stanovené lhůtě požadovaným způsobem doplnil, přičemž uvedl výčet zjištěných nedostatků předložené žádosti. Dne 15. 2. 2024 žadatel opakovaně požádal o prodloužení lhůty pro doplnění žádosti z důvodu dořešení souhlasu s trvalým odnětím půdy. Žádosti stavební úřad vyhověl usnesením ze dne 27. 2. 2024. Následně byla žádost doplněna podáními ze dne 19. 4. 2024 a 12. 6. 2024.

Po doplnění žádosti stavební úřad opatřením ze dne **18. 6. 2024** oznámil zahájení územního řízení ve věci výše uvedené změny využití území všem známým účastníkům řízení a příslušným dotčeným orgánům. Stavební úřad upustil od ústního jednání, neboť mu byly dobře známy poměry v území a žádost poskytovala dostatečný podklad pro posouzení záměru, a pro uplatnění námitek účastníky řízení a závazných stanovisek dotčenými orgány stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení oznámení. Současně stavební úřad účastníky řízení a dotčené orgány poučil o tom, že námitky a závazná stanoviska mohou uplatnit nejpozději ve stanovené lhůtě, jinak k nim nebude přihlédnuto. Součástí opatření je rovněž poučení podle ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona o rozsahu uplatňovaných námitek.

Dne **1. 7. 2024**, tj. ve stanovené lhůtě, stavební úřad obdržel námitky od účastníka řízení, obce Ropice, která vyslovila zásadní nesouhlas s navrhovanou změnou využití území. Uvedla, že provoz tzv. Starého mlýna je předmětem častých stížností obyvatel obce Ropice na hluchost a prašnost. Poznamenala, že problém byl již projednán Magistrátem města Třince (dále jen „magistrát“) a Krajskou hygienickou stanicí Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě (dále jen „KHS MSK“), které si však věc přehazují bez relevantního výsledku. Dále uvedla, že v obci jsou prováděna měření, ze kterých vyplývá, že jsou trvale překračovány normy prašnosti. Obec rovněž upozornila na stížnosti obyvatelky obce Zdeňky Sekelové, Ropice 208, a dále na petice, na které magistrát relevantně nereagoval a současně navrhla, aby Zdeňka Sekelová byla zahrnuta mezi účastníky řízení. Přílohou podaných námitek je petici proti dalšímu prodloužení rozhodnutí o změně využití území pro účel „skladování a úprava ostatních odpadů“ ze dne 14. 11. 2022 podepsaná 150 občany obce. Přílohou je rovněž e-mailová korespondence mezi Zdeňkou Sekelovou a odborem životního prostředí a zemědělství Magistrátu města Třince (dále jen „MMT ŽPaZ“). Dále bylo k námitkám doloženo sdělení České inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“) ze dne 28. 1. 2019, v němž informovala Zdeňku Sekelovou o vyřízení jejího podnětu ohledně nadměrné prašnosti v obci Ropice-Baliny, jenž shledala důvodným.

V návaznosti na podané námitky se stavební úřad opatřeními ze dne **18. 7. 2024** obrátil v rámci součinnosti na KHS MSK, Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „KÚ MSK ŽPaZ“), jako orgán ochrany ovzduší, MMT ŽPaZ jako orgán ochrany ovzduší, Magistrát města Třince, odbor stavebního řádu a územního plánování (dále jen „MMT SŘaÚP“), jako orgán územního plánování, s žádostí o vyjádření k podaným námitkám.

Na uvedenou žádost KÚ MSK ŽPaZ jako orgán ochrany ovzduší reagoval sdělením ze dne **24. 7. 2024**, v němž uvedl, že v zákoně č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“), není žádná regulace prašnosti stacionárních zdrojů tohoto typu obsažena a že trvalá změna využití území za účelem provozování recyklačního dvora není v rozporu s žádným ustanovením zákona o ochraně ovzduší. Konstatoval, že trvalá změna využití území za účelem provozování recyklačního dvora není v rozporu s žádným ustanovením zákona o ochraně ovzduší. MMT SŘaÚP jako orgán územního plánování ve sdělení ze dne **5. 8. 2024** konstatoval, že záměr posoudil na základě posudků a stanovisek jako záměr přípustný, jelikož provoz nebude mít vliv na životní prostředí obce. Současně uvedl, že ochranné pásmo není vymezeno a nezasahuje stávající zástavbu. Ze sdělení MMT ŽPaZ jako orgánu ochrany ovzduší ze dne **5. 8. 2024** vyplynulo, že tento orgán není příslušný k vydání závazného stanoviska podle zákona o ochraně ovzduší. KHS MSK ve sdělení ze dne **8. 8. 2022** uvedla, že rozsah zpracování hlukové studie a předpoklady byly dostatečné pro povolení trvalé změny využití území. Zároveň konstatovala, že skutečnost, že se hluk může jevit jako obtěžující či nadměrně hlasitý, nemusí nezbytně znamenat, že jsou hygienické limity hluku stanovené v nařízení vlády č. 272/2011Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů, překračovány.

Opatřením ze dne **5. 9. 2024** stavební úřad dal ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu účastníkům řízení možnost seznámit se s podklady rozhodnutí před jeho vydáním. Této možnosti využila obec Ropice nahlédnutím do spisu a následně dne 10. 9. 2024 vydala sdělení, v němž namítala, že informace MMT včetně jím vydaných rozhodnutí jsou nesrozumitelné a nepřezkoumatelné a že nepřihlédl k peticím či stížnostem občanů obce. Současně obec Ropice požádala o prodloužení lhůty k podrobnému vyjádření ve věci. Stavební úřad žádosti nevyhověl s tím, že lhůtu prodlužovat nelze a že své stanovisko a námitky budou mít možnost sdělit po vydání rozhodnutí. S tímto názorem stavebního úřadu odvolací orgán nesouhlasí, neboť obecně platí, že lhůtu prodloužit lze, pokud účastník řízení podá dostatečně odůvodněnou žádost o její prodloužení ještě před jejím uplynutím. Na prodloužení lhůty ovšem není právní nárok, tzn. že stavební úřad jí nemusí vyhovět (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As/2019 ze dne 26. 11. 2021)

Následně stavební úřad vydal **rozhodnutí č. j.: MMT/73514/2024/SŘAÚP/La, sp. zn.: MMT/05492/2023/SŘaÚP/Lan, ze dne 17. 10. 2024**, kterým podle ust. § 80 a § 92 stavebního zákona a podle ust. § 10 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2023), (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), rozhodl o změně využití území „Starý mlýn“ spočívající v trvalé změně využití území na středisko pro nakládání s odpady na pozemcích parc. č. 52/1 (zast. plocha a nádvoří), 52/3 (zast. plocha a nádvoří), 52/4 (zast. plocha a nádvoří), 52/5 (zast. plocha a nádvoří), 52/6 (zast. plocha a nádvoří), 52/7 (zast. plocha a nádvoří), 52/8 (zast. plocha a nádvoří), 316 (zast. plocha a nádvoří), 615/1 (orná půda), 618 (ostatní plocha), 619 (ostatní plocha), 621 (ostatní plocha), 623/1 (orná půda), 623/2 (zahrada), 623/3 (trvalý travní porost), 624/1 (ostatní plocha), 624/2 (orná půda), 625/2 (ostatní plocha), 625/3 (orná půda), 625/4 (orná půda), 625/5 (orná půda), 626 (orná půda), 2092 (orná půda), 2093 (ostatní plocha), 2165/2 (lesní pozemek) a 2238 (ostatní plocha) v k. ú. Ropice. Podmínkou rozhodnutí č. 1 stanovil, že navrhovaná změna využití území bude v souladu s grafickou přílohou rozhodnutí, která obsahuje výkres současného stavu území s vyznačením hranic nově využívaného území a způsobu jeho nového využívání. Předmět rozhodnutí popsal tak, že se jedná o provozování zařízení ke sběru a mechanické úpravě odpadů (recyklace) a skladování kusových materiálů a sypkých stavebních materiálů (betonový recyklát, cihelný recyklát, kamenivo apod.) na výše uvedených pozemcích, přičemž celková plocha činí 24 838 m². Odpady budou drceny na požadovanou frakci v mobilních jednotkách, v případě větší kusovosti budou rozrušeny rypadlem s bouracími kleštěmi nebo kladivem. K veškeré manipulaci s odpadem na skladovací ploše, ke vkládání odpadu do mobilního drtiče a třídiče a k nakládání na dopravní prostředky budou využity čelní kolové nakladače. Recyklace bude prováděna v intervalech 1x za 4-6 týdnů, přičemž během jedné etapy bude zpracováno max. 2 000 t materiálu najednou, tj. 18 pracovních směn za kalendářní rok. Kapacitní údaje: denní příjem odpadů činí max. 1 000 t, maximální roční kapacita zařízení je 26 450 t, maximální množství odpadů, které se bude skladovat před provedením drcení je 5 000 t a množství recyklátu, které se bude ve středisku nacházet po provedení drcení je 5 000 t.

Uvedené rozhodnutí napadla v celém rozsahu obec Ropice (dále jen „odvolatelka“) **odvoláním ze dne 4. 11. 2024**. Podle odvolatelky je napadené rozhodnutí vydáno v rozporu s právními předpisy a je nesprávné, přičemž odkazuje na všechna svá dosavadní vyjádření včetně příloh souvisejících s napadeným rozhodnutím. Uvádí, že provoz předmětného zařízení je předmětem mnoha stížností místních obyvatel, kteří si dlouhá léta bezúspěšně stěžují u různých orgánů veřejné správy, které mají k projednávání věci laxní přístup a jsou nečinné. Jako hlavní důvod svých nesouhlasů uvádí odvolatelka tyto dva zásadní argumenty: „1. *Změna dosavadního způsobu rozhodování ve věci stálého časově omezeného prodlužování dočasného stavu provozování zařízení ve prospěch a na žádost žadatele či jeho právních předchůdců (předvídatelnost).* 2. *neaktivní přístup zástupců orgánů rozhodujících ve věci (především odboru MMT) k danému případu, zejména s ohledem na letité četné stížnosti místních obyvatel, obce Ropice, a to ani v jakémsi očekávaném minimálním*

rozsahu místního šetření." Namítá, že dosavadní provoz tzv. mobilního drtiče na dotčených pozemcích je nezákonný a není nijak sankciován. Provoz zařízení měl být jen dočasný, přičemž tento stav se má změnit na stav trvalý v neprospěch místních obyvatel. Odvolatelka zastává názor, že ačkoli doložila důkazy např. v podobě stížností Zdeňky Sekelové, jejíž součástí je komunikace ohledně překračování limitů, stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí tyto argumenty vyřešil s odůvodněním, že všechny zákonné podmínky byly splněny, aniž by doložil vyjádření či důkazy potvrzující, že obavy místních obyvatel jsou zbytečné. Odvolatelka zpochybňuje, zda se stavební úřad všemi výtkami dostatečně vypořádal. Odvolatelka považuje jednání rozhodujících orgánů za nepředvídatelné ale i nespravedlivé, přičemž za hlavní důkaz odvolatelka považuje nečinnost rozhodujícího stavebního úřadu, a to ve věci zmíněných letitých stížností místních občanů (Zdeňky Sekelové) či kolektivních (petice ze dne 14. 12. 2022), kterými se stavební úřad nijak výrazněji nezabýval.

Dále odvolatelka poukazuje na skutečnost, že se zájmové území nachází v záplavovém území řeky Ropičanky, přičemž provoz zařízení ve své podstatě předpokládá ukládku a de facto skládku odpadového materiálu, který ba se v případě povodní mohl v kontaktu s vodou stát pojivým stavebním materiálem, jenž by mohl vytvořit pevnou hráz a jeho zbytky ba se mohly rozplavit dále podél řečiště. Odvolatelka se rovněž pozastavuje nad podmínkou stanovenou v napadeném souhlasu vodoprávního úřadu ve znění: „*V záplavovém území nesmí typ oplocení pozemku a použitý materiál zhoršovat průběh povodně, oplocení pozemku musí být zejména snadno demontovatelné, bez pevné podezdívky a musí umožnit snadný průchod povodňového průtoku.*”

V závěru odvolání odvolatelka uvádí, že pokud by stavební úřad i odvolací orgán shledaly, že prašnost či hluchost či jiná další rizika nehrozí, má za to, že tyto závěry jsou v rozporu s ust. § 12 a § 13 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zák. č. 17/1992 Sb.). V ust. § 12 odst. 1 se uvádí: „*Přípustnou míru znečišťování životního prostředí určují mezní hodnoty stanovené zvláštními předpisy; tyto hodnoty se stanoví v souladu s dosaženým staveb poznání tak, aby nebylo ohrožováno zdraví lidí a aby nebyly ohrožovány další živé organismy a ostatní složky životního prostředí. Mezní hodnoty musejí být stanoveny s přihlédnutím k možnému kumulativnímu působení nebo spolupůsobení znečišťujících látek a činnosti.*” Podle odvolatelky stavební úřad jednal v rozporu s těmito principy, když kumulativní faktory, kterými jsou prašnost, hluk, riziko záplav a zatížení životního prostředí podniky v bezprostřední blízkosti (např. Třinecké železárny) nebere vůbec v úvahu. V této souvislosti odvolatelka dále zmiňuje ust. § 13 zákona o životním prostředí, kde je uvedeno: „*Lze-li se zretelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškození zabránit.*” Podle odvolatelky stavební úřad všechny tyto aspekty pominul.

Opatřením ze dne **13. 11. 2024** stavební úřad v souladu s ust. 86 odst. 2 správního řádu vyzval účastníky, aby se vyjádřili k obsahu podaného odvolání. Této možnosti využilo pouze Ředitelství silnic a dálnic, které odkázalo na svá vyjádření ze dne 15. 3. 2023 a 20. 9. 2023 vydaná v rámci řízení. Opatřením ze dne 7. 1. 2025 stavební úřad předal spis odvolacímu orgánu, který jej dne 9. 1. 2025 obdržel.

Odvolací orgán se nejprve zabýval posouzením podaného odvolání z hlediska jeho přípustnosti a včasnosti podle ust. § 81 odst. 1 a ust. § 83 správního řádu. Odvolání podala obec Ropice, která je účastníkem řízení; jedná se o odvolání přípustné. Na základě dokladů o doručení založených ve spise odvolací orgán zároveň vyhodnotil podané odvolání za odvolání včasné. Odvolací orgán dále posoudil podané odvolání podle ust. § 82 správního řádu. Po posouzení odvolání z tohoto hlediska dospěl k názoru, že podané odvolání uvedené náležitosti splňuje.

Vzhledem k tomu, že odvolání směřovalo do obsahu závazných stanovisek dotčených orgánů, postupoval odvolací orgán podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu, které upravuje postup odvolacího orgánu v případě, kdy odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska. V ust. § 149 odst. 7 správního řádu se v této souvislosti uvádí, že *jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska*. Odvolací orgán se proto opatřeními ze dne 31. 1. 2025 obrátil na Ministerstvo zdravotnictví Hlavního hygienika ČR (dále jen „MZDr.“) a dne 4. 2. 2025 na KÚ MSK ŽPaZ, jako příslušné správní orgány nadřízené orgánům příslušným k vydání závazných stanovisek s žádostí o jejich potvrzení nebo změnu.

Dne **25. 3. 2025** odvolací orgán obdržel závazné stanovisko **MZDr. vydané pod č. j. MZDR 3387/2025-4/OVZ ze dne 17. 3. 2025**, kterým bylo **potvrzeno** závazné stanovisko KHS MSK č. j. KHSMS 47867/2023/FM/HP ze dne 18. 8. 2023. MZDr. dospělo k závěru, že rozsah zpracování hlukové studie, předpoklady a vypočtené hodnoty s výrazným odstupem od hygienickým odstupem od hygienického limitu byly dostatečné pro povolení trvalé změny využití území.

Dne **3. 4. 2025** odvolací orgán obdržel **rozhodnutí KÚ MSK ŽPaZ vydané pod č. j. MSK 21372/2025 ze dne 2. 4. 2025**, jímž podle ust. § 97 odst. 3 správního řádu **zrušil kladné závazné stanovisko vodoprávního úřadu** vydané podle ust. § 17 odst. 1 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“). V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že *souhlas vodoprávního úřadu je podmíněn dodržáním podmínky převzaté ze stanoviska správce povodí Povodí Odry, státní podnik (dále jen „správce povodí“), čj. POD/1996/2023 ze dne 1. 2. 2023, citace: „Stavbou a jejím užíváním nesmí dojít ke znečištění podzemních ani povrchových vod. V záplavových územích nesmí typ oplocení pozemku a použitý materiál zhoršovat průběh povodně, oplocení pozemku musí být zejména snadno demontovatelné, bez pevné podezdívky a musí umožnit snadný průchod povodňového průtoku.“* V odůvodnění vodoprávní úřad konstatoval, že v záplavovém území není vodním zákonem omezována stavební činnost. S odkazem na ustanovení § 67 vodního zákona uvedl, že je v aktivní zóně zakázáno provádět terénní úpravy, skladovat odplavitelný materiál, látky, předměty, zřizovat oplocení, živé ploty apod.), což bude dle jeho názoru dle předložené dokumentace splněno. Dále vodoprávní úřad vyhodnotil záměr jako souladný s Národním plánem povodí Odry, plánem dílčího povodí Horní Odry a Plánem pro zvládání povodňových rizik v povodí Odry."

KÚ MSK ŽPaZ uvedl, že z předložené dokumentace zjistil, že se celé zájmové území nachází v záplavovém území, a to zčásti v záplavovém území vodního toku Ropičanka, stanoveném opatřením krajského úřadu čj. MSK 37617/2006 ze dne 23. 2. 2006, zčásti v záplavovém území vodního toku Olše stanoveném opatřením obecné povahy téhož úřadu čj. MSK 71310/2014 ze dne 21. 7. 2014. Část území (části pozemků parc. č. 624/2, 625/2, 625/3, 625/4, 625/5, 626, 2092, 2165/2 a 2238 v k. ú. Ropice) se nachází v aktivní zóně záplavových území. Předmětem žádosti o vydání koordinovaného závazného stanoviska, jehož je závazné stanovisko vodoprávního úřadu součástí, je záměr trvalé změny ve využití území. Na pozemcích bude provozováno zařízení ke sběru, úpravě a využívání odpadů bez nebezpečných vlastností a dočasně skladovány kusové materiály (ostatní odpady) a sypké stavební materiály (betonový recyklát, cihelný recyklát, kamenivo apod.) a jejich následný prodej. Vzhledem k tomu, že středisko pro nakládání s odpady bylo jako dočasné provozováno již v minulosti, je zásobování vodou, likvidace odpadních vod i utrácení srážkových vod již vyřešeno, a to napojením spotřebiště na vodovod pro veřejnou potřebu, svedením odpadních vod z administrativní budovy do jímky na vyvážení a utrácením srážkových vod infiltrací do horninového prostředí. V bodě B.2.a) souhrnné technické zprávy je však uvedeno, že je celé zařízení tvořeno zabezpečenou zpevněnou plochou a technickým

vybavením, přičemž zpevněná plocha je zhutněna do hloubky 50 cm a následně překryta 10 cm hutněné asfaltové vrstvy používané v konstrukčních vrstvách vozovek. Odbor KÚ MSK ŽPaZ tak dospěl k závěru, že **informace o utrácení srážkových vod infiltrací do horninového prostředí uvedené v textové části dokumentace jsou zavádějící.**

Dále KÚ MSK ŽPaZ zjistil, že v bodu B.1.h) souhrnné technické zprávy se uvádí, že je záměr umístěn v záplavovém území vodního toku Olše, část záměru (pozemky parc. č. 625/4, 625/2, 625/5 a část pozemku 626 v k. ú. Ropice) je umístěna v jeho aktivní zóně. Záměr splňuje ustanovení § 67 odst. 2 vodního zákona, na pozemcích v aktivní zóně záplavového území nebude skladován žádný materiál, pozemky budou využity pro potřebu vnitřní komunikace. V bodu B.2.f) souhrnné technické zprávy, v němž mají být obsaženy zásady ochrany dotčeného území před negativními vlivy vnějšího prostředí, tedy i povodní či záplav, je bez dalšího uvedeno, že záměr splňuje ustanovení § 67 odst. 2 vodního zákona, pro dočasné skladování sypkých stavebních materiálů budou využity pozemky ležící mimo aktivní zónu záplavového území. Pozemky v aktivní zóně záplavového území budou využity jako obslužná komunikace a pro skladování bikranových nádob, abroll kontejnerů a kusových materiálů, u nichž nehrozí odplavení (kusový beton, kusová cihla, asfaltové kry). Pozemky budou ze strany vodoteče chráněny zemním valem do výše 0,8 m. KÚ MSK ŽPaZ dospěl k závěru, že text uvedený v předmětném bodu souhrnné technické zprávy **obsahově nesplňuje požadavek na konkrétní opatření protipovodňové ochrany daného území.** Celý areál střediska se nachází v záplavovém území, v němž má probíhat činnost, při níž dochází k nakládání a skladování kusových i sypkých materiálů, které mohou být, pokud nebudou dodržena vhodná protipovodňová opatření, odplaveny a mohou být příčinou zhoršeného průběhu povodně. Navrhované umístění a skladování předmětů, jako jsou bikranové nádoby, abroll kontejnery a kusové materiály, **v aktivní zóně záplavového území je v přímém rozporu s ustanovením § 67 odst. 2 písm. b) a c) vodního zákona.** Tento právní předpis jednoznačně zakazuje v aktivní zóně záplavového území skladovat odplavitelný materiál, látky a předměty, přičemž velkoobjemové nádoby lze považovat za překážky podobné oplocení, jejichž umístění je rovněž zakázáno.

KÚ MSK ŽPaZ dále uvedl, že existence obslužné komunikace a zemního valu naplánovaná v aktivní zóně, zmíněná v bodu B.2.f) souhrnné technické zprávy, je v kolizi s § 67 odst. 1 vodního zákona, podle něhož se v aktivní zóně záplavových území nesmí povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, jimiž se upravuje vodní tok, převádějí povodňové průtoky, provádějí opatření na ochranu před povodněmi nebo která jinak souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a dále nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, zřizování konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky; to neplatí pro údržbu staveb a stavební úpravy, pokud nedojde ke zhoršení odtokových poměrů. Ve výkresové části předložené dokumentace, dle výkresů C.2 a C.3, je v aktivní zóně kromě obslužné komunikace naplánována i část realizace oplocení areálu, zemní val tam zakreslen není. Oplocení areálu naopak není nikterak zmíněno v textové části dokumentace. Obecně se o oplocení zmiňuje správce povodí ve svém vyjádření čj. POD/1996/2023 ze dne 1. 2. 2023, citace: „Upozorňujeme, že v záplavových územích nesmí typ oplocení pozemku a použitý materiál zhoršovat průběh povodně, oplocení pozemku musí být zejména snadno demontovatelné, bez pevné podezdívky a musí umožnit snadný průchod povodňového průtoku“. V aktivní zóně záplavového území je podle § 67 odst. 2 písm. c) vodního zákona realizace oplocení zakázána. Odbor KÚ MSK ŽPaZ dospěl k závěru, že **podklady pro posouzení záměru jsou neúplné, vnitřně rozporné a záměr není zcela v souladu s vodním zákonem.**

S ohledem na výše uvedená zjištění KÚ MSK ŽPaZ dospěl k závěru, že vodoprávní úřad vydal závazné stanovisko na základě rozporných a neúplných údajů a současně dostatečně neposoudil, ostatně ani posoudit nemohl záměr a jeho vliv na vodní poměry v místě.

Opatřením ze dne **22. 4. 2025** odvolací orgán dal možnost všem účastníkům řízení vyjádřit se ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním. Této možnosti nevyužil žádný z účastníků řízení.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává *soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí a právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.*

Výrok rozhodnutí o odvolání odvolací orgán opírá o následující posouzení věci.

S ohledem na výsledek přezkoumání závazného stanoviska vodoprávního úřadu nadřízeným správním orgánem v rámci postupu dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu odvolací orgán dospěl k závěru, že jen z tohoto důvodu je nutno napadené rozhodnutí **zrušit a věc vrátit stavebnímu úřadu k novému projednání.**

I přes výše uvedenou skutečnost a pro úplnost s ohledem na nové projednání věci odvolací orgán dále ověřoval, zda a jakým způsobem stavební úřad posuzoval žádost z hlediska naplnění příslušných požadavků stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů.

Ze spisu vyplývá, že na uvedených pozemcích byl obdobný záměr již dříve provozován. Z písemností souvisejících s danou věcí, které si odvolací orgán zajistil v rámci své úřední činnosti, zjistil, že k žádosti společnosti PINMARK s.r.o. stavební úřad vydal rozhodnutí č. j. výst./434/00/Si ze dne 2. 10. 2000 o využití území pro zařízení „*Skladování a úprava ostatních odpadů*“ jako změny dočasné do 31. 12. 2004. Rozhodnutím ze dne 8. 11. 2004 byla prodloužena doba dočasné změny využití území do **31. 12. 2010**. Rozhodnutím ze dne 2. 3. 2011 byla k žádosti uvedené společnosti povolena změna rozhodnutí o změně využití území (č. j. výst./434/00/Si ze dne 2. 10. 2000), která spočívala jednak v prodloužení lhůty pro dočasnou změnu využití území do **31. 12. 2021** a jednak ve výčtu pozemků, na kterých měla být úprava a skladování ostatních odpadů prováděna. K žádosti uvedené společnosti byla dále **povolena změna v užívání stavby „restaurace – obchod na sociální a správní budovu, Ropice č. p. 20“** na pozemku sp. pl. 569 v k. ú. Ropice (č. j.: výst./968/03/Si ze dne 30. 6. 2003). K žádosti nastupující společnosti SMOLO Recycling s.r.o. bylo vydáno rozhodnutí č. j. MMT/26406/2022 dne 25. 4. 2022, jímž byla **dodatečně povolena stavba „přístřešek - UNIMO buňky“** na pozemku st. p. 52/1 a parc. č. 623/3 v k. ú. Ropice. Současně odvolací orgán zjistil, že k žádosti uvedené společnosti SMOLO Recycling s.r.o. stavební úřad vydal rozhodnutí (č. j.: MMT/40931/2022 ze dne 27. 6. 2022), kterým dodatečně povolil dočasnou stavbu „*Skladovací plochy – zařízení pro recyklaci ostatních odpadů*“ na dobu do 30. 9. 2030. Uvedené rozhodnutí stavební úřad za použití autoremedury rozhodnutím č. j. MMT/53624/2023/SŘAÚP/La ze dne 26. 7. 2023 zrušil a usnesením ze dne 27. 11. 2023 řízení zastavil. K žádosti stejného žadatele stavební úřad vydal rozhodnutí č. j. MMT/54951/2022 ze dne 7. 9. 2022, kterým rozhodl o změně rozhodnutí o změně využití území pro účel „*Skladování a úprava ostatních odpadů*“ pro dočasnou dobu do 30. 9. 2030. I v tomto případě stavební úřad za použití autoremedury rozhodnutím č. j. MMT/677800/2022 ze dne 7. 11. 2022 vydané rozhodnutí zrušil a usnesením ze dne 21. 12. 2022 řízení zastavil. Z uvedeného je tedy zřejmé, že na předmětných pozemcích byl obdobný záměr již

provozován jako dočasný a následně byl několikrát prodlužován, avšak doba, po kterou byl záměr povolen, vypršela, a navíc došlo ke změnám v rozsahu oproti původnímu povolení ze dne 2. 10. 2000. Mimo dodatečně povolenou stavbu „přístřešek - UNIMO buňky“ a povolené změny účelu užívání stavby „restaurace – obchod na sociální a správní budovu, Ropice č. p. 20“ tedy v současné době neexistuje právní institut ve věci změny užívání předmětného území na středisko s nakládání odpady – provozování zařízení ke sběru, úpravě a využívání odpadů (recyklace) a dočasného uskladňování sypkých materiálů pro následný prodej. **Na předmětný záměr (změnu využití území) je tudíž třeba pohlížet jako záměr zcela nový,** který bude posuzován podle platné právní úpravy a současné judikatury.

V daném případě stavební úřad postupoval správně, pokud dospěl k závěru, že je třeba na předmětný záměr pohlížet jako na záměr zcela nový a opatřením ze dne 4. 5. 2023 vyzval žadatele k doplnění žádosti mimo jiné o stanoviska dotčených orgánů **pro nový záměr**, tj. změnu (trvalou) využití území. Stavebnímu úřadu je však třeba vytknout, že následně **netrval důsledně** na tom, aby obsahem předložených vyjádření a závazných stanovisek bylo posouzení skutečně nového záměru. V této souvislosti je třeba **například** zmínit sdělení k žádosti o koordinované závazné stanovisko vydané KÚ MSK ŽPaZ č. j. MSK 100278/2023 ze dne 9. 8. 2023, ze kterého souvislosti s posouzením záměru dle zákona č. 100/2001 Sb., o posouzení vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. 100/2001 Sb.“), vyplývá, že orgán posuzující záměr podle tohoto zákona vyloženě vycházel ze skutečnosti, že záměr byl v lokalitě dlouhodobě provozován, když usoudil, že posuzování záměru a jeho vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví se jeví jako nadbytečné a neúčelné, jelikož stav životního prostředí či ovlivnění veřejného zdraví v dotčeném území nebude nijak, oproti dlouhodobému stavu, změněno. V návaznosti na výše uvedené má odvolací orgán za to, že k novému projednání věci bude třeba zajistit nové posouzení předloženého záměru jako nové změny ve využití území podle zák. č. 100/2001 Sb.

Rozhodování o změně využití území je upraveno v ust. § 80 stavebního zákona. Rozhodnutím o změně využití území se stanoví nový způsob užívání pozemků a podmínky pro jeho využití. Podle odst. 2 uvedeného ustanovení *rozhodnutí o využití území vyžadují a) terénní úpravy podle § 3 odst. 1, b) stanovení dobývacího prostoru, c) odstavné, manipulační, prodejní, skladové nebo výstavní plochy, d) veřejná a neveřejná pohřebiště, e) změny druhu pozemku nebo způsobu využití pozemků, zejména zřízení, rušení a úpravy vinic, chmelnic, lesů, parků, zahrad a sadů, pokud podmínky nejsou stanoveny schválenými pozemkovými úpravami nebo jiným územním rozhodnutím, f) úpravy pozemků, které mají vliv na schopnost vsakování vody.* Tímto druhem rozhodnutí se stanoví **nový způsob užívání pozemku** a vydává se pro záměry **nestavebního charakteru**.

Odvolací orgán má však pochybnosti o správnosti aplikace uvedeného režimu, tj. rozhodování o změně využití území, na posuzovaný záměr. V projednávaném případě stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že *předmětný záměr tak, jak je popsán, je tvořen zhutněnými plochami z převážné části vysypanými štěrkem, místa částečně zpevněnými asfaltem. Nejedná se o souvislou zpevněnou plochu, která by měla charakter stavby, proto stavební úřad předmětný záměr neposuzoval jako stavbu, ale jako změnu ve využití území.* Uvedené konstatování stavebního úřadu ale nemá oporu ve spise. V textové části předložené projektové dokumentace, B. Souhrnná technická zpráva, B.2 Popis navrhované změny využití území, v bodě a) Podrobné údaje o záměru, jeho účincích a vlivech na okolí se uvádí, že „*Celé zařízení je tvořeno zabezpečenou plochou (zpevněnou plochou) a technickým vybavením. Zpevněná plocha je zhutněna do hloubky 50 cm a následně překryta 10 cm hutněnou asfaltovou vrstvou používanou v konstrukčních vrstvách vozovek ve smyslu ČSN 73 6121. Tato plocha je ohraničena z východu, jihu a západu od hlavní komunikace ochranným valem a výsadbou vegetace, ze severní strany je plocha vymezena vodním tokem Ropičanka s přirozenou vegetací. Z jižní strany*

je plocha vymezena místní komunikací..." V daném případě má odvolací orgán proto za to, že se stavební úřad **dostatečně nezabýval existencí uvedené stávající zpevněné plochy** z hlediska, zda se nejedná o stavbu ve smyslu ust. § 2 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého se stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. V případě, že půjde o stavbu ve smyslu citovaného ustanovení, stavební úřad musí vyhodnotit, zda se jedná o stavbu povolenou či nepovolenou (§ 129 stavebního zákona), popř. zda se jedná o stavbu, u které se pouze nedochovaly doklady (§ 125 stavebního zákona). V případě, že se o stavbu jedná, stavební úřad se musí zabývat otázkou, zda se stavba využívá k povolenému (kolaudovanému) účelu. Odvolací orgán v souvislosti s tímto zjištěním dospěl k závěru, že stavební úřad **nezjistil skutečný stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, což je jedna ze základních povinností správních orgánů (§ 3 správního řádu).**

V bodě B.2 f) *zásady ochrany dotčeného území před negativními účinky vnějšího prostředí – povodně, záplavy, eroze a sesuvy půdy, poddolování, seizmicita, pronikání radonu z podloží, hluk, emise, odpady apod.*, je uvedeno, že pozemky v aktivní zóně záplavového území **budou využity jako obslužné komunikace a pro skladování bikranových nádob, abroll kontejnerů a kusových materiálů u nichž nehrozí odplavení, a že pozemky budou ze strany vodoteče chráněny zemním valem do výšky 0,8 m.** V daném případě odvolací orgán zjistil, že stavební úřad rovněž se nezabýval tím, že součástí záměru má být obslužná komunikace, zemní val, popř. oplocení, a tedy nevyhodnotil, jakému režimu stavebního zákona podléhají.

Co se týče projektové dokumentace odvolací orgán rovněž zjistil, že součástí spisu je projektová dokumentace založená ve složce s datem 03/2023, ve složce s datem 05/2023 a ručně psanou poznámkou, že byla doplněna dne 19. 4. 2024 a dále s datem 09/2023 s průvodním dopisem ze dne 24. 10. 2023. Vzhledem k tomu, že jednotlivé textové části dokumentace A. *Průvodní zpráva* a B. *Souhrnná technické zpráva* nejsou označeny datem zpracování, není zcela zřejmé, které textové části jsou původní a které jsou doplňovány, resp. které je třeba považovat za „platné“. Současně odvolací orgán upozorňuje, že vzhledem k tomu, že jedná o projednání nového záměru, nikoliv o změnu původního, má odvolací orgán za to, že nelze odkazovat na posouzení, která se vztahovala k původnímu záměru, popř. k jeho rozšíření. Z uvedených důvodů odvolací orgán zastává názor, že předložená dokumentace v daném případě nesplňuje požadavky, které jsou obecně kladeny na dokumentace a projektové dokumentace, a to, aby byla úplná a přehledná.

Stavební úřad přezkoumal žádost z hledisek uvedených v ust. § 90 stavebního zákona, které stanovuje základní požadavky pro umístění záměru v území. Podle odst. 1 písm. a) tohoto ustanovení stavební úřad posuzuje, *zda je záměr s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území.* Po posouzení záměru z tohoto hlediska stavební úřad dospěl k závěru, že záměr je v souladu s požadavky vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění do 31. 12. 2023 (dále jen vyhl. č. 501/2006 Sb.), zejména pak s ust. § 20 odst. 1, 3, 4, 5 a 6. Uvedl, že pozemky jsou vymezeny tak, aby svými vlastnostmi, zejm. velikostí, polohou, plošným a prostorovým uspořádáním umožňoval využití pro daný účel. Pozemky jsou dopravně napojeny na kapacitně vyhovující veřejně přístupnou pozemní komunikaci, tj. silnici I/11 stávajícím sjezdem, na které navazují zhutněné plochy areálu. Připojení splňuje požadavky na bezpečné užívání a bezpečný plynulý provoz na komunikaci a rovněž požadavky na dopravní obslužnost a přístup požární techniky. Dále vyhodnotil, že vlivem realizace záměru nedojde k významnému nárůstu dopravní zátěže. Odpady budou dopravovány do areálu nákladními automobily, popř. osobními automobily, přičemž předpokládaná četnost bude 7 nákladních a 5 osobních automobilů denně, což vzhledem k celkovému provozu na silnici I/11 vyhodnotil jako minimální nárůst. Stavební úřad dále dospěl k závěru, že záměr splňuje dle doložené dokumentace a dokladů požadavky na životní prostředí, hygienické

požadavky, ochrany povrchových a podzemních vod, bezpečnosti, a požadavky na zachování kvality prostředí. V této souvislosti odvolací orgán považuje za nutné uvést, že s ohledem na skutečnost, že v průběhu odvolacího řízení zjistil, že dotčené orgány neposuzovaly ve všech případech předložený záměr jako **záměr zcela nový** (viz výše), proto se za této situace **nelze ztotožnit** s uvedenými závěry stavebního úřadu. Ze stejných důvodů se odvolací orgán rovněž může ztotožnit s posouzením záměru z hlediska zachování kvality prostředí. S ohledem na výše uvedené odvolací orgán dospěl k závěru, že v daném případě **nebylo prokázáno, že záměr splňuje požadavky ust. § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona**.

V souladu s ust. § 90 písm. c) stavebního zákona stavební úřad dále posuzoval, *zda je záměr v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů*. Po posouzení záměru z těchto hledisek stavební úřad dospěl k závěru, že záměr je v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, přičemž v této souvislosti v odůvodnění odkázal na jednotlivá závazná stanoviska vydaná dotčenými orgány podle zvláštních právních předpisů. Vzhledem k tomu, že souhlasné závazné stanovisko vodoprávního úřadu bylo v rámci postupu dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu zrušeno a rovněž některá stanoviska či vyjádření nebyla vydána ke skutečnému záměru, tj. k nové změně využití území, je odvolací orgán nucen dospět k závěru, že v daném případě **nebylo prokázáno** splnění požadavků ust. § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona.

Důležitou povinností stavebního úřadu ve správním řízení je rovněž řádné vymezení okruhu účastníků řízení. Způsob, jakým stavební úřad vymezil okruh účastníků řízení je pak stavební úřad povinen uvést v odůvodnění rozhodnutí. Stavební úřad při vymezování okruhu účastníků řízení postupoval podle ust. § 85 stavebního zákona, které obecně upravuje okruh účastníků územního řízení. Z jeho odst. 2 písm. b) vyplývá, že účastníky územního řízení jsou mimo jiné také osoby, *jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno*. Předpoklad být účastníkem územního řízení z tohoto hlediska má tedy dvě podmínky, a to *existenci vlastnického nebo jiného věcného práva k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich*, a dále pak, že *existující vlastnické nebo jiné věcné právo může být přímo dotčeno*. K pojmu „sousední pozemek“ je třeba **obecně** uvést, že se nejedná pouze a jen o pozemek bezprostředně přilehlý k předmětnému pozemku (mezující pozemek), ale i každý jiný pozemek, jehož vlastník by mohl být umístěním stavby dotčen na svých právech. Podle dosavadní judikatury rozhodující není existence fyzické hranice mezi pozemkem stavebníka a „sousedá“, jako potencionálního účastníka řízení, ale možnost, že i přes bagatelní vzdálenost může dojít k porušení či ohrožení „sousedových“ práv (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 8. 2000, sp. zn. II.ÚS 59/99). Účastníkem řízení pak bude vlastník takového „sousedního pozemku (stavby)“ v případě, že jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě **může být rozhodnutím přímo dotčeno**, a to vzhledem k velikosti stavebního pozemku a umístění stavby na něm, odstupovým vzdálenostem, rozměrům stavby, účelu jejího užívání atd. Přímým dotčením lze rozumět především dotčení hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod., tj. různými imisemi, kterými se s ohledem na konkrétní okolnosti neoprávněně zasahuje do cizího vlastnického nebo jiného práva nad míru přiměřenou poměrům. To znamená, že stačí pouze **možnost zásahu do vlastnických práv**, resp. nesmí být vyloučeno, že by k zásahu nemohlo dojít.

V daném případě z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že stavební úřad do okruhu účastníků územního řízení podle ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona zahrnul do okruhu účastníků řízení zahrnul pouze vlastníky těch sousedních pozemků, kteří přímo sousedí s pozemky, na kterých je záměr navržen, neboť dospěl k závěru, že vlastnická ani jiná práva ke vzdálenějším pozemkům a stavbám na nich nebudou tímto rozhodnutím

přímo dotčena. Stavební úřad uvedl, že přihlédl k předpokládaným vlivům stavby na okolí, a to zejména hluk a prašnost. Co se týká vlivu hluku na okolí stavební úřad vycházel z doložené hlukové studie a závazného stanoviska KHS MSK, kde se uvádí, že nedojde ke změně akustické situace v posuzované lokalitě a nebude docházet k překročení limitů hluku. S ohledem na skutečnost, že akustická situace v dané lokalitě zůstane nezměněna, stavební úřad do okruhu účastníků řízení nezahrnoval vlastníky dalších vzdálenějších pozemků. Co se týká vlivu prašnosti stavební úřad vymezil okruh účastníků řízení ve stejném rozsahu jako u vlivu hluku, a to na základě stanoviska KÚ MSK ŽPaZ jako orgánu ochrany ovzduší, kde se uvádí, že z hlediska zákona o ochraně ovzduší předmětem záměru není žádný nový stacionární zdroj znečišťování ovzduší a předmětný záměr v podstatě nepředstavuje žádnou změnu v území, neboť mobilní recyklační linky k občasnému kampaňovitému zpracování stavebních hmot jsou provozovány na základě povolení k provozu vydanému KÚ MSK ŽPaZ, a to na dobu časově omezenou vzhledem k mobilnímu charakteru pro celé území Moravskoslezského kraje. Na základě výše uvedeného stavební úřad dospěl k závěru, že vlastnická ani jiná práva k dalším vzdálenějším pozemkům a stavbám na nich nebudou tímto rozhodnutím přímo dotčena.

S tímto vymezením okruhu účastníků řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona se odvolací orgán **nemůže ztotožnit**. S ohledem na skutečnost, že území bylo již dříve pro daný účel a po dobu dočasnou využíváno, a tedy je dobře známo (viz podané stížnosti a petice), že se určitý okruh vlastníků sousedních nemovitostí se cítí být přímo dotčeno užíváním předmětného záměru (zejména pak prachem a hlukem), nelze vyloučit, že může dojít k přímému dotčení i vzdálenějších nemovitostí než jen těch, které má společnou hranici s dotčenými pozemky. Jak bylo uvedeno výše *pro naplnění definice účastenství postačuje pouhá možnost dotčení na právech nebo povinnostech rozhodnutím, které má být ve správním řízení vydáno* (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. As 35/2016-38 ze dne 25. 5. 2016 nebo č. j. 4 As 17/2019-68 ze dne 11. 4. 2019). Odvolací orgán proto dospěl k závěru, že **postavení účastníků řízení příslušelo i dalším vzdálenějším vlastníkům sousedních nemovitostí** (viz stížnosti a petice). Současně však je nezbytné uvést, že **skutečnost, že určité nemovitosti mohou být vlivy předmětného záměru dotčeny, ještě neznamena, že by takové dotčení bylo překážkou pro umístění a následné užívání záměru, jsou ale určujícím faktorem pro vymezení okruhu účastníků v daném řízení.**

Dále odvolací orgán ověřoval, zda a jakým způsobem se stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí vypořádal s podanými námitkami a návrhy obce Staříč tak, jak ukládá ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Úvodem je třeba uvést, že obec podle ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona uplatňuje v územním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Podle ust. § 89 odst. 3 stavebního zákona účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jako postavení účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám které překračují rozsah uvedený v odstavci 4 se nepřihlíží.

K vlastnímu vypořádání námitek odvolací orgán uvádí, že v případě námitek týkajících se odborné problematiky spadající do kompetence příslušného dotčeného orgánu, kterou nepřísluší posuzovat obecným stavebním úřadem, je třeba odkázat na ustálenou soudní judikaturu, podle které stavební úřady mají rozhodovat o věcech, které spadají do jejich působnosti a k jejichž posouzení mají dostatečnou odbornou kompetenci. Naopak ve věcech, v nichž stavební úřad nedisponuje dostatečnými odbornými znalostmi, jej doplňují dotčené správní orgány, do jejichž působnosti daná oblast právní regulace spadá. Zmíněná pomoc se projevuje ve formě vyjádření, stanovisek, závazných stanovisek, rozhodnutí atd., tzn. i posouzení uplatněných námitek, které se týkají jejich oblasti posuzování. Stavební úřad je pak jejich stanovisky vázán. V daném případě stavební úřad při posuzování námitek takto postupoval. Odvolací orgán proto k posouzení uvedených námitek týkajících se zvýšené hlučnosti a prašnosti nemá výhrady.

- Obec Ropice v rámci podaných námitek vyjádřila rovněž požadavek, aby do okruhu účastníků řízení byla zahrnuta podatelka stížnosti Zdeňka Sekelová a současně upozornila na podané petice proti dalšímu prodloužení rozhodnutí o změně využití území. Stavební úřad se však obsahem této části námítky či návrhu nijak nezabýval.

I když se v daném případě jedná o námitku, která překračuje rozsah uvedený v ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona, tzn. že se k ní nepřihlíží, správní orgán postupoval v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého je povinen v odůvodnění rozhodnutí uvést, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení. Vymezení okruhu účastníků řízení je základní povinností správního orgánu, který je povinen vymezit okruh účastníků řízení a způsob, jakým byl okruh účastníků řízení vymezen, následně uvést v odůvodnění rozhodnutí. Stavební úřad okruh účastníků řízení nestanovuje na základě námitek účastníků řízení. Jak je zřejmé z předcházející části odůvodnění odvolací orgán se způsobem, jakým stavební úřad vymezil okruh účastníků řízení neztotožnil (viz výše).

Dále se odvolací orgán zabýval důvody podaného odvolání:

- Odvolatelka zastává názor, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a zdůrazňuje, že provoz zařízení je předmětem mnoha stížností obyvatel, kteří si stěžují u různých orgánů veřejné správy, jenž jsou nečinné a mají k projednávání věci laxní přístup.

K tomu odvolací orgán uvádí, že předmětem odvolacího řízení není ověřování toho, zda a jakým způsobem byly vyřizovány stížnosti a petice související s danou věcí. Odvolací orgán na základě doložených stížností a petice „pouze“ dospěl k závěru, že okruh účastníků řízení nebyl pro dané řízení vymezen dostatečně. Rovněž skutečnost, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy se stala důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí (viz výše). Odvolání proto lze v této části považovat **za důvodné**.

- Odvolatelka jako hlavní důvod svých nesouhlasů uvádí tyto dva zásadní argumenty: „1. *Změna dosavadního způsobu rozhodování ve věci stálého časově omezeného prodloužování dočasného stavu provozování zařízení ve prospěch a na žádost žadatele či jeho právních předchůdců (předvídatelnost).* 2. *Neaktivní přístup zástupců orgánů rozhodujících ve věci (především odboru MMT) k danému případu, zejména s ohledem na letité četné stížnosti místních obyvatel, obce Ropice, a to ani v jakémsi očekávaném minimálním rozsahu místního šetření.*“

I když z obsahu této části odvolání není zcela zřejmé, co odvolatelka v souvislosti s uvedenými argumenty namítá, odvolací orgán k argumentu č. 1 uvádí, že je věcí žadatele, jakou žádost podá. Stavební úřad je obsahem podané žádosti vázán, tzn. že žádost není oprávněn měnit a či upravovat. Povinností stavebního úřadu ale je, aby žádost posoudil podle příslušné právní úpravy a následně buď žádosti vyhověl nebo žádost zamítl. Co se týče argumentu č. 2 odvolací orgán znovu uvádí, že předmětem odvolacího řízení není posuzování způsobu vyřizování stížností občanů.

- K námitce odvolatelky, že dosavadní provoz tzv. mobilního drtiče na dotčených pozemcích je nezákonný a není sankcionován, odvolací orgán uvádí, že otázka nepovoleného užívání pozemku není a nemůže být předmětem tohoto odvolacího řízení a je třeba tuto část odvolání považovat za **podnět k provedení kontroly** a případnému postupu podle stavebního zákona, neboť skutečnost, že je území v současnosti užíváno nepovoleným způsobem, nemá vliv na výsledek odvolacího řízení v projednávané věci.

- V části odvolání odvolatelka poukazuje na skutečnost, že se zájmové území nachází v záplavovém území řeky Ropičanky, přičemž provoz zařízení ve své podstatě předpokládá ukládku a de facto skládku odpadového materiálu, který by se v případě povodní mohl v kontaktu s vodou stát pojivým stavebním materiálem, jenž by mohl vytvořit pevnou hráz a jeho zbytky by se mohly rozplavit dále podél řečiště. Dále se odvolatelka pozastavuje nad podmínkou stanovenou v napadeném souhlasu vodoprávního úřadu ve znění: „V záplavovém území nesmí typ oplocení pozemku a použitý materiál zhoršovat průběh povodně, oplocení pozemku musí být zejména snadno demontovatelné, bez pevné podezdívky a musí umožnit snadný průchod povodňového průtoku.“

Odvolací orgán posoudil námitku jako námitku, která směřuje do obsahu závazného stanoviska vodoprávního úřadu vydaného podle ust. § 17 odst. 1 písm. c) zákona o vodách, jež je součástí koordinovaného závazného stanoviska MMT ŽPaZ, proto postupoval dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu. KÚ MSK ŽPaZ jako příslušný nadřízený dotčený orgán závazné stanovisko rozhodnutím č.j. ŽPZ/3530/2023/Třa ze dne 2. 4. 2025 zrušil (viz výše), přičemž z jeho odůvodnění je třeba dovodit, že odvolání je třeba v této části považovat **za důvodné**.

- Odvolatelka namítá, že pokud by stavební úřad i odvolací orgán shledaly, že prašnost či hlučnost či jiná další rizika nehrozí, má za to, že tyto závěry jsou v rozporu s ust. § 12 a § 13 zák. č. 17/1992 Sb.

K tomu odvolací orgán uvádí, že zmiňovaný zák. č. 17/2002 Sb., upravuje základní pojmy a stanoví zásady ochrany životního prostředí. Tento zákon však poskytuje „pouze“ obecný rámec pro ochranu životního prostředí, včetně principů trvale udržitelného rozvoje. Zákon č. 100/2001 Sb. se pak zaměřuje na konkrétní postupy při posuzování vlivů různých záměrů a koncepcí na životní prostředí a veřejné zdraví. Tento zákon specifikuje, jakým způsobem mají být hodnoceny vlivy na jednotlivé složky životního prostředí, jako jsou ovzduší, voda, půda, ekosystémy a další. Zák. č. 100/2001 Sb. implementuje a konkretizuje zásady stanovené zák. č. 17/2002 Sb. při posuzování konkrétních záměrů. Podle zákona č. 100/2001 Sb. se posuzují vlivy různých záměrů a koncepcí na životní prostředí a veřejné zdraví. Konkrétně se posuzují vlivy na obyvatelstvo, živočichy, rostliny, ekosystémy, biologickou rozmanitost, půdu, vodu, ovzduší, klima, krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní dědictví. Tento zákon zajišťuje, že všechny významné záměry jsou důkladně hodnoceny z hlediska jejich potenciálních dopadů na životní prostředí, což přispívá k udržitelnému rozvoji společnosti. Jak je zřejmé z předcházející části odůvodnění, odvolací orgán má za to, že v daném případě nebylo posouzení záměru jako nové změny ve využití území dle zák. č. 100/2001 Sb. zajištěno a předloženo (viz výše), nelze se proto odvoláním v této části podrobněji zabývat.

Na základě výsledku přezkoumání souladu napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o odvolání. Stavební úřad je dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu názorem odvolacího orgánu vázán.

Podle ust. § 69 odst. 2 správního řádu je nutno v písemném vyhotovení rozhodnutí uvést jména a příjmení všech účastníků řízení. Účastníky řízení jsou: SMOLO Recycling s.r.o., ČEZ Distribuce, a.s., Ridera Bohemia a.s., SMOLO a.s., Ředitelství silnic a dálnic ČR, Andrzej Marian Maczyński, Jan Andrej Maczyński, Tadeusz Kazimierz Maczyński, CETIN a.s., GasNet Služby, s.r.o., město Český Těšín, obec Ropice, Povodí Odry, státní podnik, Irena Janina Bartoszek.

Poučení

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Kateřina Jarošová
vedoucí oddělení pozemních a vodních staveb
odbor krajský stavební úřad

Účastníci řízení

1. SMOLO Recycling s.r.o., nám. Svobody 527, 739 61 Třinec, zastoupena společností AZ ENVI s.r.o., Msgr. Tomáška č. p. 446, 742 85 Vřesina u Bílovce (datová schránka)
2. ČEZ Distribuce, a.s., Teplická č. p. 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2 (datová schránka)
3. Ridera Bohemia a.s., 28. října č. p. 2096/2015, 709 00 Ostrava 9 (datová schránka)
4. SMOLO a.s., nám. Svobody č. p. 527, 739 61 Třinec 1 (datová schránka)
5. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4-Nusle (datová schránka)
6. Andrzej Marian Maczyński, Drobniowicza 20, 43-300 Bielsko-Biala, Poland
7. Jan Andrej Maczyński, Tadeusza Rychlińskiego 11/4, 43-300 Bielsko-Biala, Poland
8. Tadeusz Kazimierz Maczyński, Tadeusza Rychlińskiego 11/1, 43-300 Bielsko-Biala, Poland
9. CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9-Libeň (datová schránka)
10. GasNet Služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, 602 00 Brno 2 (datová schránka)
11. Město Český Těšín, náměstí ČSA 1/1, 737 01 Český Těšín (datová schránka)
12. Obec Ropice, Ropice č. p. 110, 739 56 Ropice (datová schránka)
13. Povodí Odry, státní podnik, Varenská 3101/49, 702 00 Ostrava 2 (datová schránka)
14. Irena Janina Bartoszek, K. Miakri 8/11b, Bielsko-Biala 43-300, Poland (veřejnou vyhláškou dle ust. § 22 ve vazbě na ust. § 32 odst. 2 písm. d) a odst. 3 správního řádu)

Na vědomí

Magistrát města Třinec, odbor stavebního řádu a územního plánování, Jablunkovská 160, 739 61 Třinec (datová schránka)

Písemnost se doručuje veřejnou vyhláškou dle ust. § 25 odst. 2 správního řádu tak, že se vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který rozhodnutí doručuje, tj. na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Písemnost se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce a zveřejněním na webových stránkách Moravskoslezského kraje, elektronické desce krajského úřadu, se písemnost považuje za doručenu.